

توصیه درباره رضایت با ازدواج ، حداقل سن برای ازدواج و ثبت ازدواج ها

قطعنامه (بیستم) 2018 مورخ اول نوامبر 1965 مجمع عمومی سازمان ملل متحد

مجمع عمومی،

با به رسمیت شناختن این امر که گروه خانواده باید تقویت شود، زیرا واحد اصلی هر جامعه است و مردان و زنان در سن قانونی حق دارند ازدواج کنند و خانواده تشکیل دهند، سزاوار برخورداری از حقوق برابر برای ازدواج هستند و ازدواج باید فقط با رضایت آزادانه و کامل زوجی که قصد ازدواج دارند، مطابق با مفاد ماده 16 اعلامیه جهانی حقوق بشر به ثبت برسد،

با یادآوری قطعنامه (نهم) 843 مورخ 17 دسامبر 1954 خود،

با یادآوری بیشتر ماده 2 کنوانسیون تكمیلی مربوط به حذف برگی، تجارت برده و نهادها و روش‌های مشابه برده‌داری 1956 که مفادی خاص درباره سن ازدواج، رضایت با ازدواج و ثبت کردن ازدواج‌ها پیش‌بینی کرده،

همچنین با یادآوری این نکته که پاراگراف ب ماده 13 منشور ملل متحد پیش‌بینی می‌کند که مجمع عمومی باید به منظور یاری به تحقق حقوق بشر و آزادی‌های بنیادی برای همه بدون تمایز از نظر نژاد، جنس، زبان یا دین توصیه‌هایی ارائه دهد،

همچنین با یادآوری این امرکه براساس ماده 64 منشور، شورای اقتصادی و اجتماعی می‌تواند با اعضای سازمان ملل متحد برای به دست آوردن گزارش‌هایی درباره اقدامات انجام شده در راستای ترتیب اثر دادن به توصیه‌های خود و به توصیه‌هایی درباره مسائلی که مجمع عمومی در چارچوب صلاحیت آن قرار داده، ترتیباتی به عمل آورد،

۱- توصیه می‌کند، در هر زمینه که در قوانین یا مقررات و تدابیر دیگر موجود، تاکنون پیش‌بینی‌هایی به عمل نیامده، هر کشور عضو باید، براساس رویه‌های قانونی و شیوه‌های سنتی و دینی خود، چنین قوانین یا تدابیر دیگر را که ممکن است برای اجرای اصول زیر مناسب باشد، تصویب کند:

اصل اول

(الف) هیچ ازدواجی نباید بدون رضایت کامل و آزادانه دوطرف به طور قانونی ثبت شود این رضایت را دوطرف باید شخصاً، پس از گفتگو و دادن آگاهی‌های لازم و در حضور شخصی صالح برای اجرای مراسم ازدواج و حضور شهود، به گونه‌ای که به وسیله قانون تجویز شده، ابراز کنند.

(ب) ازدواج وکالتی فقط موقعی باید مجاز باشد که مسئولان ذیصلاح مجبوب شده باشند هر طرف در برابر مسئولی صالح و به روشه که ممکن است به وسیله قانون تجویز شده باشد، در مقابل شهود، کامل و آزادانه ابراز رضایت کرده است.

اصل دوم

کشورهای عضو به منظور تعیین حداقل سن برای ازدواج، که در هر حال نباید کمتر از ۱۵ سال باشد، باید اقدام قانونی به عمل آورند؛ هیچ ازدواجی نباید به وسیله هیچ شخص کمتر از این سن به صورت قانونی به ثبت برسد مگر در شرایطی که مقامی صالح به دلایل جدی، به نفع زوجی که قصد ازدواج دارند با ازدواج آنان موافقت کرده باشد.

اصل سوم

۱- کلیه ازدواج‌ها باید در دفترخانه رسمی مناسب به وسیله مسئولی صالح به ثبت برسند.

۲- توصیه می‌کند هر کشور عضو توصیه مربوط به رضایت با ازدواج، حداقل سن برای ازدواج و ثبت ازدواج‌های مورد اشاره در قطعنامه کنونی را نزد مسئولان صالح برای وضع و تصویب قانون مطرح کند یا در زودترین زمان عملی ممکن و، در صورت امکان، یا در زمانی که بیشتر از ۱۸ ماه پس از تصویب این توصیه‌ها نباشد اقدام دیگر انجام دهد؛

۳- توصیه می‌کند کشورهای عضو، در سریعترین زمان ممکن پس از اقدام اشاره شده در پاراگراف ۲ فوق، تدابیر انجام شده براساس توصیه حاضر برای طرح آن نزد مسئول یا مسئولان صالح، با جزئیات مربوط به مسئول یا مسئولانی را که صالح به شمار می‌آیند؛ به دیگر کل اطلاع دهنده؛

۴- مجدداً توصیه می‌کند کشورهای عضو در پایان سه سال، و پس از آن در فواصل پنج سال، درباره قانون و رسوم خود با توجه به مسائلی که در توصیه حاضر به آن رسیدگی شده به دیگر کل گزارش و نشان دهند تا چه حد به مفاد توصیه، عمل شده یا توصیه شده به آن عمل شود و چه تغییراتی که ممکن است برای تعديل یا اجرای آن ضروري باشد ایجاد شده یا ممکن است ایجاد شود؛

۵- درخواست می‌کند دیگر کل سندی مشتمل بر گزارش‌های دریافتی از دولتها درباره روش‌های اجرایی سه اصل این توصیه برای کمیسیون مقام زن تهیه کند؛

۶- از کمیسیون مقام زن دعوت به عمل می‌آورد گزارش‌های دریافتی از کشورهای عضو را به موجب این توصیه بررسی و سپس با توصیه‌هایی که ممکن است مناسب باشد به شورای اقتصادی و اجتماعی گزارش کند.